Td017_22

Μαρ’ ήμαν ορφανό παιδί κι είχα μάνα χήρα
η μάνα μου με στοίχισι σι μια χήρα Βουργάρα
η μάνα μου με στοίχισι σι μια χήρα Βουργάρα
δώδικα χρόνια δούλιψα στα μάτια δεν την είδα
δώδικα χρόνια δούλιψα στα μάτια δεν την είδα
στα δώδικα κι ύστερα γυρνώ και την κοιτάζω
στα δώδικα κι ύστερα γυρνώ και την κοιτάζω.
Δώσ’ με κυρά μ’ το δίκιο μου δώσ’ με τη δουλιψά μου
δώσ’ με κυρά μ’ το δίκιο μου δώσ’ με τη δουλιψά μου
μάνα μου γράμμα μ’ έστειλε να πάω ν’ αρραβωνιάσω
μάνα μου γράμμα μ’ έστειλε να πάω ν’ αρραβωνιάσω.
Κι συ θέλεις ν’ αρραβωνιάσ’ς και μένα δεν το λέεις.
Μάνα μου γράμμα μ’ έστειλε να πάω ν’ αρραβωνιάσω.
Δώδικα δούλις έχω γω όποιαν θελήσεις πάρι
δώδικα δούλις έχω γω όποιαν θελήσεις πάρι
αν θες ξανθιά αν θες ψηλιάν αν θες μαυροματούσα.

Μαρ’ ήμαν ορφανό παιδί κι είχα μάνα χήρα
η μάνα μου με στοίχισι σι μια χήρα Βουργάρα
δώδικα χρόνια δούλιψα στα μάτια δεν την είδα
στα δώδικα κι ύστερα γυρνώ και την κοιτάζω.
Δώσ’ με κυρά μ’ το δίκιο μου δώσ’ με τη δουλιψά μου
μάνα μου γράμμα μ’ έστειλε να πάω ν’ αρραβωνιάσω.
Κι συ θέλεις ν’ αρραβωνιάσ’ς και μένα δεν το λέεις.
Μάνα μου γράμμα μ’ έστειλε να πάω ν’ αρραβωνιάσω.
Δώδικα δούλις έχω γω όποιαν θελήσεις πάρι
αν θες ξανθιά αν θες ψηλιάν αν θες μαυροματούσα.